

Frumoasa mea prințesă cam zăludă*

Stefan Doroftei Doimaneanu

Când dorul meu se tânguia pe vers,
Frumoasa mea prințesă cam zăludă,
Dorind ca nimeni să nu te audă,
Te-ai reîntors tiptil din univers.

Am încropit grăbit cuvintele-ad-hoc,
Ți-am fulgerat privirea cu uimire,
Am amuțit, am răs-plângând iubire,
Iar timpul nostru s-a oprit pe loc.

Clipe ferice au reclădit trecutul,
S-au succedat uimite de tandrețea
Sărutului avid, ce-și etala finețea
Pe trupul tău încetul cu încetul.

Comorile ascunse în surâsu-ți
Luceau din perlele neșlefuite încă,
Chemându-mă în marea cea adâncă
Din trupul tău robit de tine însuți.

Frumoasa mea prințesă cam zăludă,
Încă m-alergi prin ploaia de cuvinte,
Iubirea ta idilică nu se dezmințe,
De dorul meu, ești tot mereu flămândă.

*zăludă = naivă (DEX online.ro)